Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori netrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg;* în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;* în Frankfurt: *G. L. Daube;* în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulu inserțiuniloru: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 118. Brașovŭ, Sâmbătă, 28 Maiu (9 Iunie) 1888.

Brașovŭ, 27 Maiu st. v. 1888.

Nu puțină sensațiune a produsŭ faima, că împeratulŭ Germaniei, într'o scrisóre autografă adresată ministrului de interne alŭ Prussiei Puttkammer, a luatŭ în apĕrare libertatea alegeriloru, ordonândŭ ca de aicĭ încolo acésta sĕ fiă pe deplinŭ respectată și guvernulŭ sĕ se abțină în viitorŭ de orĭ-ce ingerință la alegerĭ.

Guvernulŭ prussianŭ pregătise adecă o lege pentru prelungirea periodului legislativ alŭ dietei dela trei la cincĭ anĭ. Acésta lege, se dice, primise deja iscălitura împĕratului, când minoritatea din dietă aduse în discusiune cestiunea abusuriloru și presiuniloru prin carĭ în multe locurĭ s'a paralisatŭ cu desevĕrșire libertatea alegeriloru.

Prindendŭ de veste împĕratulŭ despre aceste încălcărĭ ale libertății electorale, s'a decisŭ a adresa memorata scrisóre ministrului Puttkammer, care fù mai multŭ acusatŭ de opositiă că a esercitatŭ o înrîurință neiertată asupra alegeriloru. În urma acestuĭ pasŭ s'au născutŭ neînțelegerĭ în sînulŭ ministeriului prusianŭ, așa că se vorbea de-o crisă ministerială.

Urmarea a fostŭ că publicarea legii de prelungire a periodului legislativŭ s'a amânatŭ, căcĭ nu se stabilise încă o ințelegere despre aceea, că óre se se publice deodată cu legea și rescriptulŭ împĕrătescŭ adresatŭ luĭ Puttkammer, în care casŭ acesta ar fi fostŭ silitŭ a se retrage.

Cum s'au aplanatŭ dificultățile prin intervenirea prințului Bismark la împĕratulŭ, cum nu, destulŭ că după scirea telegrafică, ce-o primimŭ adĭ, legea memorată a fostŭ publicată, ér de publicarea rescriptului împĕrătescŭ nu se face nicĭ o amintire.

Orĭ se va retrage acum ministrulŭ Puttkammer, orĭ nu, pentru lumea din afară este de interesŭ numai esistența acelei scrisorĭ autografe a împĕratuluĭ, care tractéză despre libertatea alegeriloru și décă ea în adevĕrŭ esistă, ar fi tristŭ sĕ nu se publice.

Nu numai în Prusia se întâmplă abusurĭ electorale, nu numai acolo se calcă în picióre celŭ mai prețiosŭ paladiu alŭ poporului într'unŭ statŭ constituționalŭ. Cei ce trăiescŭ sub „părintésca“ oblăduire unguréscă ar pute sĕ istoriséscă în privința acésta lucrurĭ, de carĭ s'ar spăria și celŭ mai înfocatŭ aderentŭ alŭ luĭ Puttkammer. Nu mai încape îndoielă dér, că o enunciațiune a liberalului și generosului monarchŭ, care șéde adĭ pe tronulŭ germanŭ, ar esercita unŭ mare efectŭ moralŭ și afară de barierele prussiane.

Este clarŭ, că numai atuncĭ se vorŭ pute realisa nobilele intențiunĭ ale împĕratului Fridericŭ, când în statele sale va fi respectată înainte de tóte libertatea cetățeniloru și când representanța poporului nu va fi numai o mașină de votatŭ și o reuniune de mamelucĭ ai guvernuluĭ.

Pĕcatŭ numai că acestŭ liberalŭ și ințeleptŭ monarchŭ sufere de-o bólă atâtŭ de grea, încâtŭ se luptă în cuntinuu cu mórtea, tocmai în nisce momente așa de critice pentru Germania și Europa.

Politică vamală română.

Sub acestŭ titlu scrie „N. fr. Presse“ următórele:

Nĭ-se telegrafiază din Bucurescĭ: Fóia ministerială „România Liberă“ accentuéză necesitatea promovării intereseloru agricole. Acésta se consideră aicĭ ca unŭ simptomŭ, că guvernulŭ vré sĕ părăséscă unilateralulŭ „sistemŭ de vamă protecționistŭ“. Va fi bine a nu da prea mare însemnătate acestuĭ simptomŭ. Cumcă economia rurală română se află într'o stare desolată e lucru cunoscutŭ. Dér ar fi fórte sanguinicŭ a crede într'o apropiată schimbare a politicei vamale române. Semne, cum e asertiunea de mai susŭ a fóiei bucurescene guvernamentale, s'au arătatŭ deja de repețite orĭ, dér întotdéuna a urmatŭ o desamăgire. Nu de multŭ ajunse lucrulŭ chiar până la purparleurĭ diplomatice pentru o reîncepere a negociăriloru privitore la încheiarea tractatului de comerciu; dér acestea *au fostŭ mai târdiu desmințite, pentru-că au rĕmasŭ fără nicĭ unŭ resultatŭ.*

O inspecția la Cotroceni.

Cetimŭ în „Monitorulŭ oficialŭ“ alŭ Româniel:

Lunea trecută Regele Carolŭ alŭ Românieĭ a inspectatŭ la Cotrocenĭ regimentulŭ 1 de geniu. Regele trecŭ pe dinaintea frontului regimentuluĭ, aședatŭ în liniă de bătae în curtea casarmeĭ, fiindŭ viu aclamatŭ de trupă, și apoi procedă la examinarea instrucțiunei practice. După defilare, regele se îndreptă spre poligonulŭ geniuluĭ, unde inspectă diferitele lucrărĭ de fortificația, de podurĭ și drumurĭ de ferŭ, precum și o instalațiune de porumbeĭ călĕtorĭ și artele. Apoi visită în detaliu infirmeria corpuluĭ, bucătăriele și sala de mâncare, grajdurile, remisele de materiale și examină apoi diferitele trăsurĭ speciale pentru telegrafiă, pionerĭ și drumŭ de ferŭ. După acésta regele visită șcólele corpuluĭ, biblioteca, magaziele de efecte și diferitele salóne ale trupeĭ, pe carĭ le găsì în cea mai mare curățeniă. Șcóla copiiloru de trupă a geniului a atrasŭ cu deosebire atențiunea Majestățeĭ Sale, care luà la cunoscință programele de studiu ce se predau în școlă, puse mai multe cestiunĭ elevilorŭ spre a se asigura de buna lorŭ instrucțiune și puse multŭ interesŭ a se încredința de îngrijirea ce li se dă în corpŭ. Asistă asemenea în sala de scrimă la asalturile ce făcură copii atâtŭ cu floreta câtŭ și cu sabia, și apoi merse la localulŭ de gimnastică unde făcură diferite exercițiurĭ, carĭ au satisfăcutŭ cu totulŭ pe Majestatea Sa. Regele, după acésta, întruni pe d-nii ofițerĭ în jurulŭ sĕu, le făcù băgările sale de sémă asupra mișcăriloru esecutate și le mulțămì de buna stare în care a găsitŭ acestŭ corpŭ de elită.

Esportulŭ de spirtŭ alŭ Ungariei.

Din lună în lună esportulŭ de spirtŭ alŭ Ungariei decresce în modŭ înspăimântătorŭ. Ca dovadă aducemŭ următórele cifre, pe carĭ le publică o fóiă unguréscă de comerciu și industriă din Pojunŭ:

In primele 6 lunĭ ale anului 1886—7 esportulŭ de spirtŭ alŭ Ungariei a fostŭ de 2,578.830 hectolitre. In acelașŭ timpŭ înse a anului 1887—8 esportulŭ de spirtŭ s'a redusŭ la 1,175.911 hectolitre.

Fără îndoélă, că acéstă scădere a esportului de spirtŭ unguréscŭ este a se atribui de-o parte dăriĭ prea marĭ pe spirtŭ, ér de altă parte causa este a se căuta în concurența din ce în ce maĭ mare ce i se face spirtuluĭ unguréscŭ din partea Românieĭ prin multele favorurĭ și protecționărĭ ce se făcŭ industriașilorŭ din țéră din partea guvernuluĭ romànŭ.

Totŭ așa de puținŭ îmbucurătóre suntŭ în privința acésta și raporturile ministrului de finance austriacŭ. Așa d. e. pe când în Ianuarie din anulŭ acesta esportulŭ de spirtŭ alŭ Austriei a fostŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Rolulŭ femeii în societatea contimporană.

Scriitorulŭ și literatulŭ francesŭ Adolph Franck a ținutŭ în 11 Maiu a. c. o interesantă conferință, în profitulŭ „Asociațiunei dameloru francese“, despre *rolulŭ femeii în societatea contimporană.*

Idea de a trata într'o conferință acestŭ subiectŭ, i-a dat'o d-luĭ Franck situațiunea politică de adĭ a Europei și în special atitudinea Germanieĭ față cu Francia; și conferința a ținut'o dênsulŭ în profitulŭ numitei societățĭ, care are scopulŭ charitabilŭ de a da ajutorŭ și a alina durerile și suferințele ostașilorŭ rănițĭ pe câmpulŭ de rĕsboiu. D-lŭ Franck adecă, ținêndŭ sémă de pacea înarmată și de relațiunile încordate dintre Germania și Francia de-o parte, și dintre Germania și Rusia de altă parte, s'a gânditŭ negreșitŭ la viitorulŭ rĕsboiu, care póte isbucni în fie-ce di. In casulŭ acesta, societatea dameloru francese va ave sĕ jóce unŭ rolŭ din cele mai importante.

Conferențiarulŭ a pornitŭ dela veritatea faptuluĭ, séu amŭ pute dice dela axioma istorică că: adevĕrata civilisațiune, civilisațiunea morală a unei epoce și a unei națiunĭ, se mĕsură după condițiunea ce i-o crează femeiĭ séu după opiniunea ce șĭ-a conceput'o despre natura și despre facultățile femeiĭ.

În Orientŭ, gârbovitŭ sub jugulŭ despotismuluĭ, femeia este o sclavă, ba mai puținŭ decâtŭ o sclavă: o proprietate, unŭ lucru care se vinde și se cumpără. Posedĭ turme câtŭ timpŭ le poțĭ hrăni și supraveghia.

In Grecia femeia se presintă sub două aspecte diferite. Pe când bărbatulŭ apĕră patria în câmpulŭ de rĕsboiu orĭ se ocupă în *agora* (adunare) cu afacerile publice, femeia stă acasă cu sclavele, ea n'are raporturĭ decâtŭ cu sclavii și cu copiiĭ; principala ei însărcinare e sĕ dea statuluĭ cetățenĭ de sânge liberŭ, sĕ împedece amesteculŭ sângeluĭ liberŭ cu sângele strein orĭ servilŭ. In afară de casă, ea e unŭ obiectŭ do artă, e căutată și admirată pentru frumsețea sa, pentru spiritulŭ sĕu și pentru grațiile sale; nicĭerĭ însĕ ea nu inspiră respectŭ, ér fără respectŭ adevĕrată iubire nu esistă.

La Roma matróna e încungiurată de mare prestigiu; dér matróna, ca patriciană ce este, are chemarea numai se conserve puritatea rassei aristocratice; ea n'are mai multe drepturĭ decâtŭ copii, cărora lĭ-a datŭ lumina dileĭ; e supusă ca și ei nemărginitei autorităță a stăpânuluĭ casei: *pater familias.* Când ai disŭ că e castă, că a păzitŭ casa și că a torsŭ lână, ai disŭ totŭ, ai isprăvitŭ cu laudele pentru ea.

La începutulŭ evului mediu, marele refugiu alŭ femeiĭ, cu deosebire a celei francese, era mănăstirea; în lume însĕ, în *seculŭ*, cum se dicea atuncĭ, ea împărția cu bărbatulŭ umilințele și crudele 'ncercărĭ ale servituțiĭ, fără a fi admisă la onorurile, la prerogativele și la puterea seniorului feudalŭ. A fostŭ cu tóte acestea timpulŭ cavalerismuluĭ și alŭ cursuriloru de amorŭ, când s'au găsitŭ truverii și trubadurii sĕ celebreze cu entusiasmŭ frumsețea și virtuțile dameloru lorŭ. Dér nu trebue sĕ uitămŭ, că cavalerismulŭ și amorurile sale mistice erau unŭ curatŭ idealŭ, o creațiune a spirituluĭ, în care căutau refugiu sufletele cele frumóse, desgustate de spectaculŭlŭ lumeĭ reale. Era o religiune a imaginațiuniĭ și a visuluĭ, născută alăturea de religiunea dogmei și a credințeĭ.

Rolulŭ femeiĭ devine însemnatŭ în cursulŭ seculiloru XVI, XVII și XVIII, când civilisațiunea a îndeplinitŭ progrese admirabile, când ómenii au o ideiă din ce în ce mai înaltă despre sufletŭ, despre natura umană și despre spiritulŭ umanŭ. Apăruseră mariĭ poețĭ, marii filosofĭ și marii oratorĭ, ca Shakespeare, Milton, Descartes, Malebranche, Corneille, Racine, Bossuet, carĭ rĕspândiseră flacărĭ de lumină, da poesiă și de elocință. Dér unde se esercită acéstă admirabilă și binefăcĕtóre intervențiune a femeiĭ? Aceea a D-neloru de Sévigné, Lafayette, de Maintenon și la sfĕrșitŭ de totŭ a D-nei de Staël? În salóne, în lumea mare, în sînulŭ aristocrației de spirit. Alte femei remarcabile, fără sĕ fi scrisŭ ceva, decâtŭ póte scrisorĭ și memoriĭ, făceau de asemenea sĕ se simtă și sĕ se guste influința lorŭ. Dér și acestea aparțineu saloneloru, lumei marĭ, *societății.* In afară de acésta, în burgesime, în poporŭ, în masele profunde ale națiuneĭ, femeia nu prețuia nimicŭ séu pré puținŭ; ea nu se ocupa de interesele generale, când se ocupa de ele, decâtŭ în formă de ecou, reproducêndŭ în vorbele și în sentimentele lorŭ ceea ce încercau bărbații lorŭ. Ca și femeia antică, era legată de casă, cu deosebirea numai, că mergea la serviciulŭ divinŭ și rareorĭ la spectacule.

Care e însĕ și care trebue sĕ fiă rolulŭ femeiĭ, după conferențiarŭ, în speciálŭ celei francese, în timpulŭ de față, în seculŭ nostru alŭ XIX, atâtŭ de înaintatŭ deja și atâtŭ de aprópe de sfĕrșitŭ?

Asupra acestuĭ subiectŭ capitalŭ opiniunile suntŭ numeróse și diverse, dér nu tóte suntŭ demne de a fi esaminate. Conferențiarulŭ trece fără scrupulŭ asu-

abia de 420.805 hectolitre, pe atuncĭ în Februarie totŭ din anulŭ acesta esportulŭ a scăritŭ chiar la 33,826 hectolitre.

SCIRILE ḐILEI.

Se scrie din Deva: *Emigrarea Ciangăilorŭ* continuă încă. Maĭ în fiă-care a 2-a seu a 3-a ḑi se vĕdŭ trecêndŭ prin orașŭ câte 1 seu 2 carĕ cu Ciangăĭ. Bieții omenĭ suntŭ acum, când se ducŭ, multŭ mai prăpădițĭ de cum au fostŭ când au venitŭ, și șoviniștii Devenĭ abia-i mai bagă în sémă. —

* *

In pétra fundamentulă a noului amvonŭ construitŭ în biserica catedrală din Cașovia s'a depusŭ, după obiceiu, unŭ documentŭ. E fatalŭ, ḑice „E.-s.", acestŭ documentŭ, fiind-că a fostŭ scrisŭ în limba germană. Căpeteniile orașului, cum de es. căpitanulŭ orășenesŭ, episcopulŭ Bubics și alții au subscrisŭ cu tóte acestea acestŭ actŭ, care peste sute de anĭ va dovedi, dice „E.-S.", că Cașovia în anulŭ 1888 era orașŭ neaoșŭ germanŭ. — Ce se-i facĭ decă e așa?

* *

La cererea d-lorŭ Ioanŭ Königes și soțĭ, ca se se facă *comassațiunea* și în hotarulŭ Brașovului, s'a stabilitŭ ḑiua de *19 Iulie a. c. pentru pertractarea judecătorescă*. In satele dimprejurŭ, precum în Rĕșnovŭ, Cărstianŭ și Prejmerŭ, spiritele suntŭ iritate din causa punerei în lucrare a comassațieĭ și în părțile aceste.

* *

Unŭ oficerŭ din armata comună, cu ocasiunea uneĭ petrecerĭ din Strigonŭ, a ḑisŭ că *Csardașulŭ* nu e unŭ jocŭ europeanŭ, ci este *o bucățică de Asiă*. In modulŭ acesta nu crede „Egyetértés" că-i va succede armatei comune sĕ câștige iubirea Maghiarilorŭ.

* *

Muscele columbace au disparutŭ de pe la Deva, dér pentru aceea se află în mare cantitate în ținutulŭ Dobrei, așa că economii de 4 sĕptĕmânĭ n'au putută scóte vitele din grajdurĭ.

* *

Reuniunea română de gimnastică și cântărĭ din locŭ va da Sâmbătă în 28 Maiu (9 Iunie) a. c. o *convenire colegială* în sala Otelului Nr. 1.

* *

In comitatulŭ *Peștei* bântue bóla egipténă de ochĭ, *trachoma*. In *Calocia* și pustele dimprejurime mai vîrtosŭ periculŭ acestei bóle epidemice e fórte seriosŭ. Din partea statului s'au luatŭ mĕsurĭ energice pentru impedecarea epidemiei.

* *

Fabricantulŭ de tunurĭ *Krupp* a cumpăratŭ dreptulŭ de a fabrica pentru Germania puscĭ după noulŭ sistemŭ alŭ lui *Hiram Maxim*. Aceste puscĭ slobodŭ 60 de glónțe pe minutŭ. Se ḑice că inventatorulŭ va pune la disposiția Austro-Ungariei 30 de puscĭ de feliulŭ acesta.

* *

După cum vestesce „Journal des Debats" între călĕtorii sosițĭ cu vaporulŭ din Tonking la Algir a isbucnitŭ *colera*.

* *

Desertorii ungurĭ despre carĭ amŭ amintitŭ că au fostŭ arestațĭ în Câmpu-Lungŭ, au fostŭ eliberațĭ în urma interogatorului ce li s'a luatŭ. S'a datŭ ordin sĕ li se elibereze condicuța, ca sĕ pótă întra în serviciu ca servitorĭ.

* *

Cetimŭ în „Democrația" din Bucurescĭ: „D-lŭ Ioanŭ Ch. *Anastasiu*, compatriotulŭ nostru, inginerŭ mecanicŭ și electro-technicŭ, care a instalatŭ lumina electrică în *Residenz-Theater* din Berlinŭ, a fostŭ chematŭ din Berlinŭ la Bruxelles de către renumitulŭ fabricantŭ de arme H. Pieper. Cu ocasia esposiției universale, ce va avé locŭ la Bruxelles, d-lŭ H. Pieper a concuratŭ cu maĭ mulțĭ fabricanțĭ, pentru iluminarea unuĭ aquarium și a grădinilorŭ esposiției prin lumină electrică, și a isbutitŭ în concursŭ. Atuncĭ d-lŭ H. Pieper se adresă în Berlinŭ la Societatea generală de electricitate (vechia societate Edisonŭ), cerêndu-i unŭ inginerŭ instalatorŭ competinte pentru a efectua opera de care vorbimŭ, și societatea berlinésă recomandă pe compatriotulŭ nostru I. C. Anastasiu. Acestŭ tinĕrŭ muncitorŭ și talentatŭ lucréză, la greua operă ce i s'a încredințatŭ, singurŭ și fără controlŭ."

Nr. 137—1888.

CONVOCARE.

In conformitate cu prescrisele §-lorŭ 14 și 21 din statutele Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, și în conformitate cu conclusulŭ adunării generale dela Sibiiu din 1887 de dto 29 Augustŭ, ședința II. pt. prot. 21, precum și cu conclusulŭ comitetului dto 29 Maiu 1888. Nr. 137, adunarea generală pentru anulŭ curentŭ se convócă prin acésta în opidulŭ **Abrudŭ pe 24 Iulie (5 Augustŭ)** și ḑilele următóre.

Aducêndŭ acésta la cunoscința publică, invitŭ pe toțĭ membriĭ Asociațiunei a lua parte în numĕrŭ câtŭ mai mare la ședințele adunării.

Presidiulŭ Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ.

Sibiiu, la 7 Iunie 1888.

In lipsa de președinte:
George Barițiu.

Dr. I. Crișianu,
secretarŭ II.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei."

Șiria, 27 Maiu 1888.

Raportŭ despre adunarea preoțilorŭ din trei districte protopopescĭ gr. catolice din comit. Aradului, ținută la 22 Maiu st. n. în Siria. (Világos.) La 1-a Martie a. c. O. D. Marcŭ Pascuțiu, preotŭ în Miniadŭ, făcu unŭ apelŭ insufletitorŭ la toțĭ preoții unițĭ din Com. Aradului, în care'i provócă — fiindŭ că suntem puținĭ la numĕrŭ câte într'unŭ districtŭ v. archidiaconalŭ, — sĕ ne aliămŭ pentru desbaterea unorŭ cestiunĭ mai generale, carĭ privescŭ interesele nóstră bisericescĭ, culturale și materiale. Vocea luĭ n'a sunatŭ în pustiu. Maioritatea preoțilorŭ fiindŭ de acordŭ cu acéstă dorință, nu pregetă a-i trimete salutările lorŭ pentru acéstă ideă salutară, spunêndŭ fiăcare unde sĕ fiă adunarea și cine sĕ o presideze. Increderea celorŭ mai mulțĭ se concentra în M. O. D. Vasiliu Zsiros paroch-protopopŭ de Siria, care ca primulŭ președinte și convócă adunarea la oficiulŭ sĕu pe 22 Maiu st. n. a. c.

In acéstă ḑi memorabilă pentru noi, după serviciulŭ divinŭ celebratŭ la 9 óre a. m. întrunindu-ne la ședință, vĕdurămŭ de față pe M. O. D. Vasiliu Zsiros (Siria), O. D. Marcŭ D. Pascuțŭ Miniadŭ), Iosifŭ Flore (Giulița), Vasiliu Steer (Biel), Ioanŭ Mihalca (Simand), Alexandru Popŭ (Berzova), Vasiliu Bistranŭ (Siria), Ioanŭ Puscașu (Felminisiu), Vasiliu Anca (Krestaminișŭ și Adalbertŭ Pitucŭ (Galsia). Va se dică dintre 14 preoțĭ competințĭ se înfățișară 10 insĭ.

Președintele deschidêndŭ ședința cu o bineventare și salutare frățéscă provenită din inimă, rogă adunarea ca sĕ-șĭ alégă de aci nainte de președinte totdéuna pe acelŭ M. O. D. protopopŭ, în a căruĭ districtŭ se vorŭ ține ședințele viitóre, carĭ se decidŭ a fi ambulante și sĕ se țină în totŭ anulŭ de dóuĕ orĭ: primăvéra în luna luĭ Maiu, ér tómna în luna luĭ Septemvre. In decursulŭ pertractărilorŭ se ceti telegrama de felicitare dela oficiulŭ parochialŭ din Șeitin. Ea sună astfelŭ: „Impiedecațĭ fiindŭ cu zidirea bisericeĭ și școleĭ, nu putemŭ participa. Primițĭ sincerile nóstre felicitărĭ. Dorimŭ aliarea cercurilorŭ de Makó, Simand, Biel si Șiria, așa că patru protopopiate sĕ-șĭ țină adunarea în Șeitinŭ binecuvêntându-se biserica ce se va zidi. Salutare! Maiorŭ. Görög, Secula." Adunarea cu viuă plăcere ia actŭ despre acéstă frățéscă aducere aminte și proiectulŭ memoratŭ în acea telegramă cu toții ilŭ dorescŭ. Epistola oficiósă însĕ a M. O. D. Ioanŭ Popp protopopŭ alŭ districtului de B. Sebeș, în care se espectoréză contra acestei adunărĭ, ḑicêndŭ că întrunirea ei e anticanonică și prejudecă drepturile districtelorŭ, ce póte involva urmărĭ neplăcute, din partea fiăcăruĭ Domnŭ preotŭ se ascultă cu părere de rĕu și indignațiune, Noi ne-amŭ adunatŭ din bună voiă și avemŭ firma speranță, că bunulŭ nostru păstorŭ sufletescŭ va întări organisarea nóstră și tendința de a conveni în totŭ anulŭ la asemenĭ adunărĭ, cu atâtŭ mai vĕrtosŭ, că fiindŭ câte 3 seu 4 preoțĭ numai într'unŭ districtŭ protopopescŭ, conveniile micĭ districtuale abia se potŭ ține. Dér decă ținerea acelora s'ar și realisa totușĭ prin atarĭ adunărĭ imposante „in corpore" mai multŭ bine putemŭ espera, și ea nu se va opune nicĭ-când, ca adunările protopopescĭ districtuale sĕ nu se pótă efectui acolo unde e de lipsă.

In decursulŭ acestei întrunirĭ se făcură mai multe propunerĭ meritorie, ca d. e. înființarea bibliotecei districtelorŭ acestui comitatŭ, îndreptarea unorŭ defecte ce obvinŭ la inducerea matriculelorŭ, regularea pensiunei viduo-orfanale, unele modificărĭ cu ocasiunea emiterii cercularelor, regularea congruei preoțescĭ etc., carĭ tóte suntŭ induse mai indetailatŭ în protocolulŭ ședinței, ce după descriere se va comunica pentru aprobarea mai înaltă și cu măritulŭ nostru guvernŭ diecesanŭ.

Ioanŭ Mihalca, notariulŭ ședințelorŭ, citesce apoi opulŭ sĕu liturgicŭ lucratŭ cu multă erudițiune „Despre tămâie", ér în fine A. Pitucŭ rostesce discursulŭ sĕu intitulatŭ: „Sânta unire și desvoltarea nóstră națională."

S'a decisŭ apoi ca adunarea viitóre sĕ se țină la Simandŭ. Era trecută 1 óră d. m. când finirămŭ consultările nóstre decurse între marginile celei mai bune concordie și armonie.

La invitarea onor. d-nŭ Vasiliu Zsiros satisfăcurămŭ și cerințelorŭ naturalĭ la ospitala-i masă, care cu cea mai intimă iubire și cu cea mai cordială afabilitate ne întimpină ca unŭ adevĕratŭ și amabilŭ stăpânŭ de casă. pentru care generósă ospitalitate cu ocasiunea despărțireĭ — până la revedere în Simand la tómnă — binemeritatului domnŭ protopopŭ din sufletŭ cu toții și iĭ poftirămŭ ca bunulŭ Dumnedeu sĕ-lŭ țină în deplină fericire la mulțĭ și îndelungațĭ anĭ. — Primițĭ ș. c. l.

Adalbert Pitucŭ.
notarŭ de corespondențe. par. de Galșa.

Vasiliu Zsiros.
președinte.—protopop al distr. de Siria

---

pra tuturorŭ opiniunilorŭ socialiste și materialiste.

Socialismulŭ, pórte elŭ orĭ ce nume, tinde a face din corpulŭ socialŭ o *colectivitate*, unde sĕ dispară individulŭ, familia și statulŭ. Acésta-i o invențiune monstruósă, care nu-șĭ va câștiga adepțĭ, căcĭ cu câtŭ mai desŭ va fi pusă înaintea ochilorŭ, cu atâtŭ mai multă órore și disgustŭ va inspira.

Cu opiniunea materialistă nu vrea sĕ-șĭ pérdă conferențiarulŭ timpulŭ, căcĭ materia neacceptândŭ alte legĭ decâtŭ ale mecanicei sĕu ale instinctului bestialŭ, înzadarŭ amŭ căuta, fiă pentru bărbatŭ, fiă pentru femeiă, regulele moralei, inspirațiunile consciinței, prescripțiunile datorințeĭ, impulsiunile caritățiĭ, scopul de votamentului și al sacrificiuluĭ. Pe stradele Parisului a audit strigându-se un ḑiar intitulatŭ: „*Nicĭ Dumnedeu nicĭ stăpânŭ.*" Conferențiarulŭ a ḑisŭ atuncĭ, în interiorulŭ sĕu, redactorului și cetitorului convinsŭ ale acestui ḑiarŭ: „Te 'nșelĭ amice: chiar prin aceea că eștĭ fără Dumnedeu, veĭ găsi unŭ stăpânŭ; acestŭ stăpânŭ va fi orĭ-care se va simți mai tare decâtŭ tine și va voi sĕ te constringă a'i îndeplini voințele". Celŭ ce crede 'n Dumnedeu, n'asculta decâtŭ de legea luĭ Dumnedeu înscrisă în consciința sa, și maĭ bine va suferi mórtea decâtŭ sĕ-șĭ calce pe consciință, prin urmare va rĕmâne liberŭ.

Suntŭ alte douĕ opiniunĭ, carĭ trebue sĕ fiă esaminate mai de aprópe. Cea dintâiu, care a făcutŭ și face mai multŭ sgomotŭ, ne arată pe femeia oprimată în societatea contimporană și prin aceea condamnată chiar la unŭ rolŭ subalternŭ. Și pentru ce femeia e oprimată? Fiindcă nu se bucură de aceleșĭ drepturĭ ca bărbatulŭ. Ea e absolutŭ eschisă din viéța politică; ea nu face parte nicĭ din parlamentŭ, nicĭ din consiliele generale, nicĭ din consiliele municipale, nicĭ din vr'o magistratură politică, judiciară orĭ administrativă: ea nu face de locŭ parte din diferitele corpurĭ electorale. De aci vine, că nu se ține nicĭ o sémă nicĭ de aspirațiunile, nicĭ de trebuințele femeii, ba încă e pre fericită când nu se guvernéză și nu se administréză în contra ei. Au fostŭ, nu de multŭ, asociațiunĭ organisate pentru emanciparea politică a femeilorŭ. Unŭ partisanŭ de frunte alŭ acestei emancipărĭ este scriitorulŭ, economistulŭ, filosofulŭ de celŭ mai mare meritŭ Iohn Stuart Mill.

Conferențiarulŭ susține părerea contrară. Femeia nu posede nicĭ una din calitățile morale și fisice, carĭ facŭ pe oratorii și pe tribunii adunărilorŭ publice ai adunărilorŭ legislative, ai cluburilorŭ și ai întrunirilorŭ simple electorale. Ea n'are nicĭ gestulŭ acelora, nicĭ vocea lorŭ, nicĭ mânia lorŭ reală orĭ simulată, nicĭ puterea lorŭ de invective, nicĭ forța lorŭ de resistență în fața strigătelorŭ și amenințărilorŭ unei mulțimĭ escitate. Acele femei, carĭ jócă unŭ rolŭ în aceste ocasiunĭ și carĭ au reușitŭ chiar a'șĭ face unŭ renume de marĭ cetățene, nu suntŭ, de sigurŭ, acelea pe carĭ ațĭ voi sĕ le luațĭ ca modele. Și ce amŭ deveni, decă n'ar fi așa? Obosițĭ, enervațĭ, asurḑițĭ de aceste lupte esterióre, l'-amŭ găsi érășĭ reintrândŭ în casă, resuscitate la vatra nóstră. Ar trebui sĕ discutămŭ cu femeia nóstră, cu fiica nóstră, cu mama nóstră meritele și defectele unui candidatŭ, vițiele orĭ perfecțiunile unei legĭ, ale unei mĕsurĭ de poliță orĭ ale unui tractatŭ comercialŭ.

De altmintrelea, egalitatea de drepturĭ presupune, pretinde egalitate de datorințe. Chemândŭ pe femeiă la urna scrutinului, va trebui decĭ sĕ'i deschiḑĭ și casarmele, școlele militare și a o întrebuința în câmpulŭ de luptă. Ea va comanda regimente și armate 'ntregĭ, va face parte din gendarmeriă și din poliță. Trecêndŭ la o altă ordine de funcțiunĭ, ea nu va fi de asemenea la loculŭ sĕu ca advocatŭ, pe scaunulŭ de magistratŭ sĕu pe băncile jurațiilorŭ. Ei nu-i aparține a scruta consciința unui criminalŭ orĭ a pronunța o sentință de mórte.

Dér fiindcă femeia nu e potrivită pentru viéța politică orĭ fiindcă nu póte juca unŭ rolŭ activŭ în statŭ, urméză óre că trebue legată de casă orĭ închisă în viéța internă, în cerculŭ mai multŭ orĭ mai puținŭ strîmtŭ alŭ familieĭ? Căcĭ acésta e a doua părere, la care 'șĭ-a propusŭ conferențiarulŭ a se opri.

Nu maĭ e nicĭ o îndoială, că femeia este regina, îngerulŭ păzitorŭ, divinitatea vetreĭ familiei. In nicĭ o parte presența sa nu e atâtŭ de binefăcĕtóre și așa de necesară. In nicĭ o parte nu esercită ea o putere așa de reală, așa de activă, așa de respectată, când negreșitŭ ea însășĭ e respectată și n'a fostŭ victima unei alegerĭ de totŭ nenorocite. „*Femeia e casa*", dice ințelepciunea indiană. Lipsindŭ ea, familia, împrăștiată, a încetatŭ de a esista. Dér fără a vorbi de femeile, carĭ n'au o vatră familiară, cărora li-e imposibilŭ sĕu, din diferite cause, fórte greu a avé una, e cu totulŭ nedreptŭ, cu totulŭ contrarŭ binelui generalŭ de a nu lăsa deschisă decâtŭ acéstă unică sferă activitățiĭ, inteligenței, devotamentului nesecabilŭ alŭ jumătățiĭ genului umanŭ. care e femeia.

Mai pre susŭ de familiă și de statŭ, care datoresce femeiĭ onórea și forța lorŭ, carĭ 'șĭ tragŭ din sînulŭ eĭ principiile lorŭ de conservare și de perfecționare, e societatea. Ce e societatea? E cu totulŭ altceva decâtŭ ceea ce se numesce lume; este natura umană consi-

Literatură.

„Foia bisericéscă şi şcolastică", apare de 2 orĭ pe lună în Blaşŭ. Redactorĭ: Dr. Iónŭ Raţŭ şi Alexandru Uilăcanŭ. Nr. 17 dela 1 Iunie n. cuprinde în partea bisericéscă: Sân-Georgiulŭ şi Pascile. Sĕ fundămŭ grânare bisericescĭ-şcolare, de Emiliu Vicaşŭ. Câteva date despre propagarea Creştinismului în seculii primĭ ai creştinătăţei, de Iónŭ Ceontea. Tatălŭ nostru (unŭ ciclu de meditaţiunĭ), de Victorŭ Smigelschi. Bibliografiă. Varietăţĭ. — In partea şcolastică: Cochetăria sĕu pofta de a plăce tractată din punctŭ de vedere pedagogicŭ, de S. P. Radu. Ceremoniile nupţialĭ la Romanii anticĭ, de Octavianŭ Bonfiniu. Tractarea unei bucăţĭ de lectură, de R. Simu. Revista instrucţiunei. Ordinaţiunĭ ministeriale pentru şcólele medii. Lucrările în acéstă lună. Ce sĕ facemŭ cu pomii stricaţĭ de frigulŭ iernei trecute? Diverse.

Sciri poliţienesci.

Cu ocasiunea dilei de tĕrgŭ ţigana Vajda Kati a fostŭ prinsă furândŭ pănură dela unŭ Sĕcuiu şi a fostŭ predată judecătoriei de cercŭ.

Esamene de calificaţiune.

Dintr'unŭ circularŭ alŭ consistorului archidiecesanŭ din Sibiiu estragemŭ următórele:

„In înţelesulŭ art. de lege XVII din 1879 § 3 învĕţătorii, carĭ au întratŭ în funcţiune dela 1872, precum şi aceia, carĭ şĭ-au procuratŭ testimoniu de cualificaţiune între anii 1872—1881, suntŭ datorĭ a se provedea cu diplomă şi din limba maghiară, căcĭ altcum nu mai potu funcţiona ca învĕţătorĭ."

Decĭ provocaţĭ suntŭ învĕţătorii pe carĭ îi privesce amintitulŭ art. de lege, ca sĕ se supună esamenului de calificaţiune înaintea comisiunei instituite la preparandia de statŭ din Szekély-Keresztur pe terminulŭ de 28, 29 şi 30 Iuniu st. nou a. c.

Cererile pentru admitere au a se adresa pe calea inspectorilorŭ regii de şcóle, cătră inspectoratulŭ regescŭ de şcóle alŭ comitatului Udvarhely până la 15 Iuniu st. nou.

Mulţămită publică.

Roşia Secaşană. 30 Maiu 1888.

In 20 Maiu ţinĕndu-se esamenulŭ cu copiii din şcóla nóstră confesională şi aflându-se chiar pe atuncĭ în comuna nóstră stimabilulŭ domnŭ Vasilie *Olteanu*, advocatŭ în Blaşiu, a asistatŭ şi d-sa la esamenŭ şi audindŭ rĕspunsurile precise ale şcolarilorŭ, a binevoitŭ a dărui 5 fl. v. a. spre a se procura cărţĭ scolastice pentru şcolarii lipsiţĭ.

Pentru acestŭ darŭ priméscă în numele tinerelorŭ mlădiţe sincera mulţămită. Fiă, ca esemplulŭ d-sale sĕ 'lŭ imiteze câtŭ mai mulţĭ.

Ioanŭ Deacŭ,
parochu gr. cat.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Sibiiu, 8 Iunie. — Astădĭ se începe conferenţa pentru esecutarea regulării graniţei dintre Ungaria şi România, sub presidiulŭ comitelui supremŭ Bethlen. La conferenţă vorŭ lua parte fişpanii comitatelorŭ mărginaşe, inginerii, generalulŭ Fabinyi, Majorulŭ din statulŭ majorŭ generalŭ Groller. Cele şése secţiunĭ împreună cu secţiunile române vorŭ începe în 15 Iunie lucrările de regulare la faţa locului.

Potsdam, 8 Iunie. — Împĕratului îi merge mai rĕu. Tuşesce mai tare şi supuraţiunea (secreţiunea de puroiu) a crescutŭ.

Berlinŭ, 8 Iunie. — „Reichsanzeiger" publică legea privitóre la prelungirea periodului legislativŭ pe cincĭ anĭ.

DIVERSE.

O şcólă de agitatorĭ. — La Berna, în Elveţia, este vorba sĕ se înfiinţeze o *şcólă pentru rĕspândirea socialismului* în care sĕ se formeze agitatorĭ iscusiţĭ. Vorŭ fi două cursurĭ cu următórele materii: A. Pentru începĕtorĭ: 1. Esplicare critică a istoriei elveţiane. 2. Dreptulŭ constituţionalŭ. 3. Principiile fundamentale ale democraţiei sociale. 4. Retorica. 5. Invĕţămĕntulŭ agitaţiunei. B. Pentru cei mai înaintaţĭ: 1. Istoria economiei politice cu esplicarea sistemelorŭ. 2. Invĕţăturile lui Carl Marx. 3. Inceputŭ pentru câştigarea şi rĕspândirea materialului statisticŭ. 4. Discuţiunĭ asupra cestiunilorŭ dilei ca pregătire pentru activitatea de agitatorŭ. Personalulŭ didacticŭ, care ia asupră'şĭ predarea gratuită a instrucţiunei, se va compune din tovarăşĭ şi amicĭ ai organisaţiunei lucrătorilorŭ.

Influinţa pădurilorŭ asupra climei. Academia silvană din Nancy, după observaţiunile punctuóse, ce le-a făcutŭ cu privire la influinţa pădurilorŭ asupra climei, a constatatŭ următórele: 1) In ţinuturile păduróse de 10 orĭ a ploatŭ mai multŭ, decâtŭ în celea fără pădurĭ, şi în privinţa acésta pădurile de bradu au avutŭ efectŭ de două orĭ aşa mare ca celea cu frundă lată. 2) In pădurile cu frunda lată, frundele cădute prindŭ 10% din plóiă şi numai 90% ajungŭ în pămĕntŭ, pe când la pădurile de bradŭ acéstă proporţiune schimbă la 50%, aşaderă în pădurile cu frunda lată pămĕntulŭ numai chiar atâta plóiă capĕtă, ca şi în ţinuturile fără pădurĭ, dĕr fiindcă evaporarea din solulŭ atâtorŭ pădurĭ face numai ⅓ din aceea, ce volatiléză în ţinuturile fără pădurĭ, pentru aceea solulŭ atâtorŭ pădurĭ totuşĭ rĕmâne cu multŭ mai umedŭ, şi de aci provine, că isvórele de comunŭ în atarĭ locurĭ se nascŭ. 3) Decă solulŭ pădurilorŭ e acoperitŭ cu muschĭ sĕu cu frundişŭ cădutŭ, atuncĭ evaporarea face numai ⅙ parte, şi din acestea în genere numai fórte cu încetulŭ se întémplă evaporarea, de aci provine, că pădurile de pe şesŭ aşa de multŭ stĕmpĕră aerulŭ ţinuturilorŭ din giurŭ, împedecându-i desecarea. Decĭ pădurile în genere îmblândescŭ escentricităţile climei: stĕrpirea pădurilorŭ totdéuna şi în totŭ loculŭ grăbesce neproductivitatea.

Unŭ originalŭ. — Acum câteva dile a sositŭ la Verona o casă pe róte locuită de doi Englesĭ, bărbatulŭ şi femeia, care 'şĭ facŭ călĕtoria de nuntă. Casa, care la prima vedere semĕna cu una din acele trăsurĭ cu care călĕtorescŭ saltimbancii, dentiştii, espuitorii de curiosităţĭ, a plecatŭ în diua următóre la Mantua. Proprietarulŭ ei este d. A. Samler Brown, din Londra, unŭ omŭ bogatŭ şi de sigurŭ totŭ atâtŭ de originalŭ pe câtŭ e de avutŭ. Este unŭ tĕnĕrŭ simpaticŭ, elegantŭ. Soţia sa asemenea. Casa lorŭ pe róte nu e tocmai mare. Dĕr nimicŭ nu-i lipsesce ca sĕ complecteze ilusiunea: dela bibliotecă până la alcovŭ, dela pat până la scaune, dela salonŭ până la cuhniă, o cuhniă minusculă cu o maşină de tuciu ce se încăldesce cu petroleu. Intr'unŭ colţŭ se vede albumulŭ cu desemnurĭ alŭ d-nei Brown, în altulŭ unŭ aparatŭ de fotografii alŭ domnului, şi rĕspândite jurŭ împrejurŭ şi atârnate într'o ordine perfectă de păreţii tapetaţĭ ai trăsurii sĕu puse în cutióre, obiectele de toaletă şi uneltele bucătăriei, farfurii, sticle, binocle, dichisurĭ de pescuitŭ. Nu e nicĭ unŭ singurŭ centimetru de spaţiu neutilisatŭ. Au asemenea şi o pompă mică. D-lŭ Samler Brown a plecatŭ din Londra în luna Noemvrie anulŭ trecutŭ. A visitatŭ astfelŭ Francia; visitéză acum Italia. Se va duce apoi în Elveţia, de unde se va întórce în Englitera. La trăsură suntŭ înhămaţĭ doi cai voinicĭ bretonĭ, carĭ facŭ, fără a se obosi, câte cincĭ-decĭ de chilometre pe di.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 8 Iunie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vend.	8.50
Argintŭ românescu .	„	8.42	„	8.46
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.03
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	10.7—	„	108.—
Discontulu	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 7 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	99.10
Renta de hârtiă 5%	86.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (3-a emisiune) . .	115.40
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale transilvane	104.20
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescŭ	99.50
Imprumutulu cu premiulŭ ungurescŭ	125.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.75
Renta de hârtiă austriacă	79.45
Renta de argintŭ austriacă	80.90
Renta de aurŭ austriacă	109.75
Losurĭ din 1860	137.30
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	866.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	282.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	283.70
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	10.01½
Mărcĭ 100 imp. germane	61.95
Londra 10 Livres sterlinge	126.35

Bursa de Bucurescĭ.
Cotă oficială dela 24 Maiu st. v. 1888.

	Cump.	vend.
Renta română 5%	90—	91.—
Renta rom. amort. 5% . . .	91.½	92.½
Renta convert. 6%	89.—	90.—
Impr. oraş. Buc. 10 fr. . . .	35.—	38. -
Credit fonc. rural 7% . . .	105.—	106.—
„ „ „ 5% . . .	89.¾	70.¼
„ „ urban 7%	107.—	107.¾
„ „ „ 6%	98.—	99.—
„ „ „ 5%	85.½	86.—
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	220.—	225.—
Ac. de asig. Naţională . . .	—.—	—.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	16.¾	17.—
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.—	22.—
Aurŭ contra argintŭ sĕu bilete	16.—	16.¾
Florinŭ valóre austriacă . . .	2.01	2.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

derată în *ensemblulŭ* şi în desvoltarea continuă a facultăţilorŭ sale. Familia a fostŭ creată şi esistă în interesulŭ societăţii, sĕu, ceea ce e totŭ una, în interesulŭ naturei umane, din respectŭ pentru demnitatea sa. In acelaşĭ interesŭ s'a formatŭ, în epocele de civilisaţiune, şi trebuia sĕ fiă guvernat statulŭ. Statul nu e societatea, fiindcă elŭ nu e natura umană; dĕr statulŭ nu valoréză, nu subsistă şi nu se măresce decâtŭ prin societate. Elŭ profită de tóte luminile şi de tóte virtuţile ei; elŭ cade şi piere prin viţiele ei. Totŭ aşa şi familia; calităţile şi defectele sale, perfecţionările şi căderile sale suntŭ ale societăţii, care a datŭ nascere şi e fundamentulŭ necesarŭ alŭ familiei.

Fi-va óre greu acum — dice conferenţiarulŭ — a arăta, că femeia, femeia modernă, şi în specialŭ pentru dĕnsulŭ femeia francesă are sĕ îndeplinéscă unŭ rolŭ în societatea actuală, ca femeia francesă în societatea francesă, ale cărei trebuinţe şi nenorocirĭ atâtŭ de bine le cunósce şi le-a simţitŭ atâtŭ de crudŭ? Acestŭ rolŭ este esercitarea carităţii, ce atâtŭ de bine a înţeles'o femeia francesă. In Francia, atâtŭ de rĕu cunoscută, atâtŭ de calumniată în afară de fruntariele sale, şi mai alesŭ în Parisŭ, teatrulŭ atâtorŭ revoluţiunĭ, vatra atâtorŭ viţiurĭ şi miserii, caritatea a devenitŭ de multŭ timpŭ unŭ felŭ de religiune naţională, căreia nu-i lipsesce darulŭ de a face minunĭ.

Dĕr caritatea nu esistă orĭ se 'nţelege greu fără idea de Dumnedeu, fără sentimentulŭ religiosŭ, apoi manifeste-se elŭ sub orĭ-ce formă: căcĭ caritatea nu e mila, pe care i-o substitue Schoppenhauer, fundatorulŭ pesimismului. Caritatea nu este altruismulŭ positiviştilorŭ, lucru vagŭ, rĕu definitŭ şi care póртă unŭ nume de totŭ nenorocitŭ. Caritatea, *caritas*, însemnéză iubire, amorŭ, şi nu póte iubi decâtŭ o fiinţă, care are sufletŭ, inimă, inteligenţă, sĕu care ne revócă prin câteva trăsurĭ, într'o mĕsură restrînsă, perfecţiunea supremă, perfecţiunea divină. Acéstă ideă, vechiă ca şi genulŭ umanŭ, e atacată adĭ din tóte părţile, în numele sciinţei. Femeile suntŭ chemate sĕ apere acéstă ideă în numele sentimentului, în numele iubirei eterne, în numele acestei trebuinţe de devotamentŭ şi de sacrificiu, care e însaşĭ esenţa lorŭ. Luaţi-le acéstă putere de a iubi şi de a se sacrifica, şi ele vorŭ rĕmâné, prin celelalte facultăţĭ ale lorŭ, inferióre bărbatului şi nu vorŭ fi mai multŭ decâtŭ instrumentele, sclavele acestuia.

Dĕr nu numai prin sentimentŭ suntŭ chemate femeile a esercita asupra societăţii o influinţă salutară, ci şi prin sciinţă. Dotate cu raţiune ca bărbatulŭ, şi încă cu aceeaşĭ raţiune, căcĭ nu e decâtŭ una, cum le-ar puté fi interdisă sciinţa? S'a credutŭ multŭ timpŭ, şi Moliere a credutŭ, că le face o mare concesiune dicĕndŭ, că ele trebue sĕ aibă claritate despre tóte. Nu, ele potŭ avé cunoscinţă despre tóte, ele potŭ cuprinde tóte sciinţele, dĕr nu trebue sĕ le cuprindă pe tóte. Conferenţiarulŭ găsesce inutilŭ de esemplu, şi chiar periculosŭ pentru sănĕtatea lorŭ, ca sĕ fiă îndopate cu algebră, cu trigonometriă, cu mecanică, cu statistică şi cu filologiă. Sciinţele care le convinŭ suntŭ acelea care le facŭ a cunósce natura şi umanitatea, universulŭ şi sufletulŭ, fără a esceptiona fisiologia şi unele părţĭ ale filosofiei; dĕr femeile se vorŭ servi de sciinţe mai alesŭ ca sĕ tragă din ele aplicaţiunĭ folositóre asupra umanităţii şi pentru ca sĕ 'şĭ înalţe cugetarea; de asemenea vorŭ face usŭ de ele, pentru ca sĕ combată doctrinele egoiste şi ateiste.

Cu acéstă ocasiune conferenţiarulŭ revócă dovedile ce le-au datŭ despre capacitatea lorŭ în litere, în acéstă sferă a cugetării umane, femei ca d-nele de Staël şi de George Sand. Dĕr nu e necesarŭ ca ele sĕ scrie pentru a servi prin litere interesele societăţii. E de ajunsŭ ca ele sĕ judece şi sĕ supraveghere; prin acésta ele esercită o mare putere, căcĭ ele facŭ succesulŭ. Ar fi de doritŭ, ca între femeile oneste şi între femeile de spiritŭ sĕ se formeze o adevĕrată ligă, care sĕ închidă casa orĭ sĕ isgonéscă din ea atâtea romane, murdare care desonoréză sexulŭ lorŭ, care insultă în fiecare familiă pe soţia, pe fica, pe mama, fiindŭ în acelaşĭ timpŭ ruşinea ţĕrei lorŭ în ţĕrile străine. Sĕ nu fiă mai puţinŭ severe pentru pesimismŭ, ca pentru imoralitate şi impudóre. „Pesimismulŭ, cum a disŭ unŭ tĕnĕrŭ filosofŭ care a muritŭ, este religiunea desperării". Prin acésta, e chiar religiunea sinuciderei, căcĭ popórelorŭ, care 'şĭ-au inoculatŭ acestŭ virus, nu le mai rĕmâne decâtŭ sĕ se disolve şi sĕ móră.

Femeile vorŭ lucra din tóte puterile lorŭ la conservarea şi perfecţionarea societăţii, când vorŭ păzi flacăra sfântă a carităţii, credinţa în Dumnedeu şi în facultăţile divine ale naturei umane. Paza acestei flacăre, care dă vieţă şi care aparţine tuturorŭ femeilorŭ oneste, este nu numai o operă de patriotismŭ, dĕr ea este mântuirea poporului, pentru a căruia conservare şi perfecţionare ele se devotéză şi se sacrifică.

— Ca şi femeia francesă aşaderă, femeia română are nobila şi măréţa chemare d'a păzi flacăra sfântă a carităţii, a credinţii în Dumnedeu şi în facultăţile divine ale poporului românŭ, d'a lucra astfelŭ la perfecţionarea societăţii româneşi cu acésta la conservarea poporului românŭ.

Sosirea și plecarea trenuriloru și posteloru în Brașovu.

I. Plecarea trenuriloru:

1. Dela Brașovu la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută dimineța.

2. Dela Brașovu la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenuriloru:

1. Dela Pesta la Brașovu:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amedĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovu:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.

A. Plecarea posteloru:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amedĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amedĭ.
c) „ „ în *Secuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre dimineța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre dimineța.

B. Sosirea posteloru:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amedĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre dimineța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.